

“Vợ Nhặt” của Anh K...

Đăng Xuân Xuyên

Anh hơn tuổi, học trước nhiều khóa, lại chơi với nhau khi lão đã ra trường chán chê nên chỉ loáng thoáng nghe chuyện tình duyên của anh lận đận lắm. Mọi người kể, thời sinh viên, anh yêu mê mẩn một “cô bé” tên Chi, nhưng chẳng hiểu lý do gì mà hai người lại chia tay, anh “khép cửa tình yêu” từ đấy. Bạn bè đồng trang lứa, rồi đàn em sau anh 5 khóa, 10 khóa, 15 khóa... lần lượt rời bỏ cuộc sống độc thân, anh vẫn làm lủi một bóng đi đi về về căn gác đã mua từ thời trai trẻ.

Thế rồi dừng cái anh yêu. Yêu vội, rồi cưới gấp theo đề nghị của “nhà gái”. Đến dự đám cưới, nhìn cô dâu, lão choáng vì người dâu mà xấu. Cái mặt đã dài lại còn vẹo vọ. Hàm răng đã cái thò cái thụt lại xin màu nham nhở. Nói không quá lời, Thị Nở nếu hiện diện có khi nhan sắc nhìn còn dễ chịu hơn, duyên hơn... Quá thất vọng, lão buột miệng, thốt câu:

- Đã nhịn đến từng này tuổi sao lại đi rước hàng tồn kho phế phẩm như thế!

Bạn bè bầu lão, nhắc:

- Nói khế thôi kéo nhà gái họ nghe thấy, chửi vỡ mặt đấy.

Rời hôn lễ, lão ghé tai anh nói nhỏ:

- Nhịn bao năm mà lấy vợ xấu thế.

Anh cười ngất, đấm lưng lão, chửi:

- Thằng khỉ! Chỉ cần anh thấy chị mày trẻ trung, xinh đẹp là oke rồi.

Mừng cho anh đã có mái ấm gia đình nhưng thật lòng lão vẫn thấy gợn gợn điều gì đó rồi sẽ không ổn với người “vợ nhặt” của anh...

Cưới xong, nghe vợ, anh bán nhà ngoài Hà Nội rồi chuyển công tác vào Sài Gòn cùng vợ, chấp nhận trở lại làm anh công chức quèn để vợ chồng sớm sinh em bé. Từ đấy, lão với anh không gặp lại. Máy lần liên lạc với anh qua điện thoại nhưng anh không bắt máy, tưởng anh thay số nên lão xóa khỏi danh bạ, vì thế lão mù tịt về anh, vẫn nghĩ, cuộc sống của anh chắc vẫn ổn.

Chiều qua, nghe điện thoại, thằng bạn bảo:

- Con Thủy nó lừa hết tiền bạc của ông ấy rồi. Còn lừa ông ấy đứng tên vay nợ nhiều người mà toàn cam kết là vay cho riêng mình. Giờ ông ấy khổ lắm. Không vợ, không con, sắp tuổi nghỉ hưu rồi mà không có chỗ trú nắng trú mưa, lại cõng một đồng nợ trên lưng...

Buông điện thoại, lão thẩn người, thương anh là người tốt sao số lại khổ đến thế!

Hà Nội, 27 tháng 04 năm 2015

ĐẶNG XUÂN XUYẾN